

Î N C H E I E R E

22 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Laurențiu David împotriva Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, persoană terță Aliona Băbîna privind anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului solicitat,

împotriva deciziei din 01 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins cererea de apel înaintată de Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne și s-a menținut hotărârea din 08 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a ț ă :

La 12 decembrie 2019, Laurențiu David prin intermediul avocatului său, Mihail Scrob, a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, persoană terță Aliona Băbîna, cu privire la anularea deciziei nr.xxx din 03 septembrie 2019 emisă de Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, prin care i-a fost refuzat în acordarea dreptului de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei în Republica Moldova; obligarea Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne să emită decizia prin care să-i fie acordat dreptul de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei în Republica Moldova (f.d.3-5).

În motivarea acțiunii a invocat că, la 19 august 2019 Laurențiu David, născut la XXX, cetățeanul României, a depus personal la Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne cererea privind acordarea dreptului de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei. Împreună cu reclamantul, la Biroul Migrație și Azil a fost prezentă și soția sa, Aliona Băbîna, născută la XXX, cetățeanca Republicii Moldova, domiciliată în satul XXX, raionul Căușeni. Funcționarul Biroului Migrație și Azil i-a eliberat lista documentelor, care sunt necesare pentru etapa de documentare cu permis de ședere, subliniind cu stilou care anume documente urmează să fie prezentate: pașaport național; actele de stare civilă (certificatul de căsătorie); actul de identitate a soției; dovada spațiului de locuit (declarația notarială).

Reclamantul a menționat că a prezentat documentele solicitate în original și în copii. Suplimentar a prezentat certificatul său de naștere și dovada asigurării medicale, valabilă pe un termen de 3 luni. Cu toate acestea, Biroul Migrație și Azil a emis Decizia nr.xxx din 03 septembrie 2019, prin care i-a refuzat în acordarea dreptului de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei în Republica Moldova. Ca temei pentru respingerea cererii au fost indicate art.32 alin.(2), art.6 alin.(1) lit.c) din Legea nr.200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

A subliniat că pe partea de jos a Deciziei nr.xxx din 03 septembrie 2019 cu litere mici este menționat: „Decizia poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului administrativ al Republicii Moldova nr.116 din 19 iulie 2018”. În ce termen, în ce mod și la ce organ de stat al Republicii Moldova se contestă aceasta decizie, nu este indicat. Articolul 32 alin.(7) a Legii nr.200 din 16 iulie 2010, prevede că, decizia privind refuzul acordării dreptului de ședere provizorie poate fi contestată în instanța de contencios administrativ. Conform art.209 alin.(2) a Codului administrativ al RM, dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

A invocat reclamantul că împreună cu soția sunt angajați în câmpul muncii în Republica Italiană și nu au posibilitate de a se prezenta în orice timp la organele competente a Republicii Moldova. În legătură cu aceasta, în luna octombrie 2019, au împuternicit prin procură avocatul Mihail Scrob să le reprezinte interesele în toate organele competente ale Republicii Moldova. În luna noiembrie 2019 reprezentantul reclamantului și al soției acestuia, s-a adresat la Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne pentru a depune din numele soției Aliona Băbîna o cerere în temeiul art.38/1 a Legii nr.200 din 16 iulie 2010.

Funcționarul Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne a refuzat să primească cererea, declarând că o astfel de cerere se depune personal de ambii soți. La fel, funcționarul Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne a eliberat reprezentantului o altă listă a actelor de acordare a dreptului de ședere provizorie.

Ținând cont că la 19 august 2019 împreună cu reclamantul, la Biroul Migrație și Azil a fost prezentă și soția sa, consideră că autoritatea competentă pentru străini era obligată să informeze soția despre necesitatea depunerii cererii în temeiul art.38/1 a Legii nr.200 din 16 iulie 2010 și era obligată să prezinte lista corectă și deplină a tuturor documentelor care sunt necesare pentru examinarea cererii.

Consideră că decizia nr.xxx din 03 septembrie 2019, emisă de Biroul Migrație și Azil, este una neîntemeiată și lipsită de suport juridic, deoarece la depunerea cererii din 19 august 2019, reclamantul a prezentat în original și în copii toate documentele solicitate de autoritatea competentă pentru străini. În cazul necesității prezentării documentelor suplimentare, autoritatea competentă pentru străini era obligată să informeze despre acest fapt, în scris, cu acordarea unui termen rezonabil pentru prezentarea acestor documente. În caz contrar, refuzul de a-i acorda dreptul de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei în Republica Moldova este neîntemeiat și ilegal.

Prin hotărârea din 08 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost admisă acțiunea și s-a anulat actul administrativ individual defavorabil - decizia Biroului Migrație și Azil nr.xxx din 03 septembrie 2019 cu privire la refuzul acordării

dreptului de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei în Republica Moldova și s-a obligat Biroul de Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova să emită actul administrativ individual favorabil de acceptare a cererii privind acordarea dreptului de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei în Republica Moldova, cetățeanului României, Laurențiu David, născut la XXX (f.d.83, 89-97).

La 12 octombrie 2020, Biroul Migrație și Azil a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii din 08 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii (f.d.86-87).

Prin decizia din 01 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel înaintată de Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 08 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

În consolidarea soluției prima instanță și instanța de apel au reținut că potrivit certificatului de căsătorie, reclamantul Laurențiu David și persoana terță Aliona Băbîna au înregistrat căsătoria la XXX, în loc. XXX, Italia, transcriind înregistrarea căsătoriei în Republica Moldova la XXX (f.d.40).

Prin declarația autentificată notarial din 23 aprilie 2019, Băbîna Ghenadie a dat acordul reclamantului la perfectarea vizei de reședință temporară, pe un termen de un an, în imobilul ce îi aparține (f.d.43).

La 02 mai 2019, lui Laurențiu David i-a fost eliberat certificat de cazier judiciar, fiind înscrisă informația cu privire la condamnările sale (f.d.42).

Instanțele inferioare au reținut că, la 19 august 2019, Laurențiu David a depus la autoritatea publică pârâtă cerere pentru acordarea dreptului de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei (f.d.35).

Potrivit înscrisului atașat la materialele cauzei, reclamantului/intimatului i-a fost prezentată lista actelor necesare pentru etapa de documentare cu permis de ședere, (în original și copie): pașaport național, certificat de căsătorie, actul de identitate al soției, dovada spațiului de locuit. La 19 august 2019, cererea reclamantului a fost recepționată (f.d.6). Totodată, la 19 august 2019 și persoana terță (soția reclamantului) Aliona Băbîna, a solicitat acordarea dreptului de ședere provizorie soțului său, Laurențiu David, cetățean al României, pentru reîntregirea familiei (f.d.37).

Instanța de apel a evidențiat că cazierul judiciar despre antecedente, eliberat de Procuratura Republicii din Roma la 01.10.2019, tradus din limba italiană, probează faptul că în privința lui Laurențiu David nu sunt înregistrate antecedente penale nestinse (f.d.55). Iar prin explicațiile lui Laurențiu David din 29 august 2019, cu referire la mențiunile din cazier, s-a menționat că ultimul a comis faptele când era minor, în anul 2005 și următoarea condamnare în anii 2009, 2010, 2014 în legătură cu infracțiunile de furt (f.d.45). Totodată, persoana terță Aliona Băbîna, prin explicația depusă, a relatat că deține cetățenia Republicii Moldova, cu domiciliul în loc. XXX și muncește în Italia de 7 ani. A consemnat că se cunoaște cu soțul de 5 ani, dar sunt căsătoriți din 2018. A indicat că soțul său lucrează la construcție în Italia. Ea s-a schimbat ulterior cu traiul în Republica Moldova (f.d.46).

Prin declarația din 28 noiembrie 2019, se atestă că Laurențiu David muncește legal din 01 iulie 2016 în baza de contract cu cotă întreagă, în calitate de muncitor general (f.d.57).

Instanțele inferioare au mai relevat că urmare a examinării cererii lui Laurențiu David, prin raportul specialistului principal al Secției ședere străini și repatriere din 21

august 2019, s-a indicat că Laurențiu David a depus la ghișeul unic pentru documentarea străinilor cererea privind acordarea dreptului de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei. A evidențiat că solicitantul are înscrieri în cazierul judiciar, solicitând examinarea dosarului de către DCȘIS a BMA pentru o verificare mai amplă asupra solicitantului dreptului de ședere (f.d.34).

La 30 august 2019 a fost întocmit raportul ofițerului DCȘIS a BMA, solicitând acordul directorului-adjunct al Biroului Migrație și Azil pentru finalizarea examinării materialului și transmiterea Secției ședere străini și repatriere a Direcției imigrări pentru primirea deciziei conform legislației (f.d.33). Iar prin încheierea privind examinarea cererii pentru acordarea dreptului de ședere provizorie din 30 august 2019, s-a refuzat acordarea dreptului de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei cetățeanului Laurențiu David (f.d.32).

La 03 septembrie 2019 a fost emisă decizia Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne nr.xxx cu privire la refuzul dreptului de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei cu cetățean al Republicii Moldova, în privința reclamantului Laurențiu David (f.d.31), în baza art.32 alin.(2) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010.

În drept, instanțele au statuat că la examinarea cererii în anulare, legalitatea unui act administrativ, urmează a fi examinată prin prisma verificării dacă autoritatea și-a exercitat dreptul discreționar, a luat în considerare toate faptele relevante, a respectat limitele legale ale dreptului discreționar și și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Cu trimitere la prevederile art. 3, art.6 alin.(1) lit. c), art. 31, art. 32, art. 38/1 din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr.200 din 16 iulie 2010, instanța de fond și cea de apel au conchis că soluția Biroului Migrație și Azil din cadrul Ministerului Afacerilor Interne care a stat la baza emiterii actului administrativ contestat este ilegală, or reclamantul/intimat, potrivit materialelor cauzei avea dreptul de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei în Republica Moldova, iar în acest sens reclamantul/intimat a probat deținerea actelor necesare pentru acordarea dreptului de ședere provizorie, în temeiul art.32 alin.(2) al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr.200 din 16 iulie 2010. De asemenea decizia Biroului Migrație și Azil nr.xxx din 03 septembrie 2019 cu privire la refuzul acordării dreptului de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei în Republica Moldova nu este motivat, nefiind clare raționamentele și motivele care au stat la baza respingerii solicitării.

Reieșind din cele menționate instanța de apel a constatat că instanța de fond, corect a aplicat normele de drept care se referă speței, pretențiile acțiunii și-au găsit suportul de fapt și de drept, acestea în mod just fiind admise.

Prin încheierea Curții de Apel din 22 iulie 2021 a fost corectată eroarea din decizia din 01 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin modificarea în partea introductivă a anului emiterii din „01 iunie 2020” în „01 iunie 2021” (f.d.152-153).

La 30 iunie 2021 prin intermediul poștei electronice și la 05 iulie 2021, prin depunerea în original, Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne a depus recurs nemotivat, prin care a solicitat casarea deciziei din 01 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău cu emiterea unei noi decizii, prin care să fie respinsă integral acțiunea (f.d.138-139, 149).

Potrivit avizului de recepție Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne a recepționat copia deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău la 28 iulie 2021 (f.d.148).

La 27 septembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Laurențiu David și Aliona Băbîna copia recursului depus de Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 158), însă intimatul și persoana terță nu și-au valorificat acest drept procedural și nu au depus referințe.

Examinând admisibilitatea recursului depus de Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată inadmisibilitatea acestuia, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere. Recursul se declară inadmisibil în special când motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin.(2).

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Totodată, regulile generale ce țin de calcularea termenelor în materie de contencios administrativ sunt reglementate prin prisma art. 195 din Codul administrativ potrivit căroră procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Conform art. 111 alin. (1)-(4) din Codul de procedură civilă, actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească. Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului. Dacă începutul curgerii termenului se determină prin începutul unei zile, această zi se include în termen.

Articolul 112 Cod de procedură civilă reglementează că (1) Termenul stabilit în săptămâni, luni sau o perioadă care cuprinde mai multe luni (ani, semestre, trimestre) expiră, în cazul prevăzut la art.111 alin.(3), în acea zi a ultimei săptămâni sau ultimei luni care, prin denumirea sau numărul ei, corespunde zilei în care a survenit evenimentul sau momentul în timp respectiv, iar în cazul prevăzut la art.111 alin.(4), acesta expiră în acea zi a ultimei săptămâni sau ultimei luni care precedă ziua în care,

prin denumirea sau numărul ei, corespunde zilei în care a început să curgă termenul.
(2) Dacă ultima zi a termenului este nelucrătoare, acesta expiră în următoarea zi lucrătoare.

Potrivit art. 113 din Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

Pornind de la prevederile legale menționate supra, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că termenele procedurale stabilesc regimul optim pentru realizarea justiției, fiind o modalitate de ordonare a realizării acțiunilor procedurale și fortificarea securității raporturilor juridice. Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, căror li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Potrivit art.223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art.96–114.

În conformitate cu art.96 alin. (1) din Codul administrativ, notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

Din dispozițiile art. 97 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, rezultă că, notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod. Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată.

Iar, reieșind din prevederile art. 109 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, un înscris poate fi notificat prin poștă cu scrisoare recomandată cu aviz de recepție. Pentru probarea notificării este suficient avizul de recepție.

Din actele cauzei cert rezultă că, la 01 iunie 2021 Curtea de Apel Chișinău a pronunțat, în ședință publică, dispozitivul deciziei atacate (f.d. 83).

Actele cauzei nu atestă date când a fost expediat dispozitivul deciziei instanței de apel în adresa participanților la proces, inclusiv Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne.

La 30 iunie 2021 Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne a depus recurs nemotivat împotriva deciziei instanței de apel.

Totodată, din avizul poștal de recepție se confirmă faptul că Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne a recepționat decizia motivată din 01 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, la 28 iulie 2021 (f.d. 148).

Distinct se reține că decizia motivată din 01 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost publicată pe Portalul Național al Instanțelor: www.instante.justice.md.

Cele menționate supra denotă faptul că termenul de 30 de zile prevăzut la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, pentru prezentarea motivării recursului, a început să curgă începând cu 29 iulie 2021, ziua imediat următoare de la data notificării Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne a deciziei integrale a instanței de

apel și urma să expire la 27 august 2021, care fiind nelucrătoare, în temeiul art. 112 alin.(2) Cod de procedură civilă, a expirat la 01 septembrie 2021 inclusiv.

Cu toate acestea, până la momentul examinării admisibilității recursului, Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne nu a depus recursul motivat împotriva deciziei instanței de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție opinează că, reieșind din caracterul devolutiv al recursului, noțiunea de „motivare a recursului” în lato sensu presupune în sine arătarea unor critici, care sunt de natură să facă vizibile netemeinicia hotărârilor contestate. Evidențierea în cererea de recurs a celor mai mici critici de manifestare a dezacordului cu soluțiile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare, cu indicarea temeiurilor de netemeinicie a actelor judecătorești contestate, pe care se întemeiază calea de atac, precum și dezvoltarea lor pot fi privite în esență ca o motivare în lato sensu a recursului.

La caz, recurentul nu a indicat nici o critică asupra soluțiilor pronunțate de instanțele ierarhic inferioare, fapt ce nu poate duce la identificarea cererii de recurs depuse la 30 iunie 2021, ca un recurs motivat.

Astfel Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, începând cu 29 iulie 2021 – până la 01 septembrie 2021 inclusiv, a dispus de suficient timp de a-și valorifica dreptul de a prezenta recursul motivat în interiorul termenului legal prevăzut la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

Or, fiind cel interesat de soluționarea cauzei în ordine de recurs, Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne trebuia să întreprindă toate măsurile necesare de a-și proteja dreptul de acces la instanță, după cum sugerează și jurisprudența CEDO, prin efectuarea actului de procedură până la expirarea termenului prevăzut de lege, la caz prin depunerea recursului și prezentării motivării acestuia în conformitate cu art. 245 din Codul administrativ. Ca și consecință, intervine aplicarea sancțiunii procedurale prevăzută la art. 246 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ de declarare a recursului inadmisibil.

Conform art. 24 alin. (1) din Codul administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

Buna-credință prezumă că partea este obligată să respecte termenele prevăzute de lege, or, termenul de recurs prevăzut la art. 245 din Codul administrativ, este considerat un termen imperativ, absolut și peremptoriu, astfel că nerespectarea acestuia atrage ca și consecință după sine decăderea părții din dreptul de a mai exercita această cale de atac.

Prin urmare, nerespectarea termenului de depunere a recursului se datorează în exclusivitate comportamentului pasiv al Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, care trebuia să dea dovadă de responsabilitate și atitudine activă, folosindu-se cu bună-credință de drepturile și obligațiile sale procedurale. Or, admiterea spre examinare a unui recurs tardiv poate duce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice garantat de art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Imperioase speței sunt și dezideratele statuate de CtEDO în cauza Ponomaryov vs Ucraina, conform căroră, deși, în speță nu este vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare

de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces după un interval considerabil de timp prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen după o perioadă îndelungată și pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac. În acest caz Înalta Curte a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție.

În atare circumstanțe, declararea recursului depus de Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne ca fiind inadmisibil este compatibilă cu respectarea prevederilor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne ca inadmisibil.

Conform art. 230, 245 și art. 246 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de către Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nicolae Craiu

Aliona Miron